

BIULETYN

357

23.08.1997 r.

SOLIDARNOŚĆ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

ROMUALD SZEREMIETIEW o transformacji Wojska Polskiego

Półtora miliona żołnierzy to półtora miliona karabinów, butów, mundurów

Kilka dni po Święcie Wojska Polskiego, Romuald Szeremietiew - szef Zespołu Programowego AWS ds. Bezpieczeństwa Narodowego przedstawił na konferencji prasowej w siedzibie AWS w Radomiu założenia transformacji polskiego systemu obronnego.

Program AWS zakłada, że polski system obronny musi być tak skonstruowany, zorganizowany ewentualna napaść była dla wroga nicopłacalą dla polski żołnierz bardziej związany ze swoim krajem, rodziną, środowiskiem. Tę obronę odstraszają wroga, oprócz wojsk operacyjnych, miała zapewnić Obrona Terytorialna, jednostki wojskowe współpracujące z samorządami, lepiej zaznajomione z danym terenem, mieszkańcami i silne ich poczucie przynależności. W momencie mobilizacji Obrona Terytorialna miała liczyć 1,5 miliona żołnierzy. Inny rodzaj wojska byłby system szkolenia kadry wojskowej. Powinno zdobywałyby podstawowe umiejętności na miejscu, w miejscowym środowisku. Ta skrócona służba zawodowa odbywałaby się na obszarze zamieszkania. Żołnierze nocowałby w domu. - W tym rozwiązaniu program „Obrona Powszechna” widzą realną możliwość wyeliminowania patologii w wojsku, które wielu młodych mężczyzn odstrasza od służby, szczególnie tzw. „fali”. Uczniowie szkół, którzy chcieliby być w przyszłości żołnierzami zawodowymi, mieliby szansę uczestniczenia w zajęciach przysposobienia do służby w wojsku. Kadra oficerska i podoficerska - stanowiąca rezerwę dowódczą - wywodziłaby się ze środowisk akademickich. Absolwenci szkół wydziału obrony byliby obowiązkowo 6 miesięcznym

Wdrażania całości programu trwałoby 5 do 7 lat. Program rozpocząłby się programem pilotażowym. Romuald Szeremietiew, kandydujący do Sejmu z listy AWS, powiazał transformację systemu obronnego z szansami dla naszego kraju. „Półtora miliona żołnierzy, to półtora miliona karabinów, półtora miliona butów, półtora miliona mundurów, to oferty dla przemysłu zbrojeniowego i obywateli - podkreślił b. wiceminister

A.R.

Fragmenty „Programu - Obrona Powszechna” przedstawiamy osobno!

ANDRZEJ BELINA, STANISŁAW IWANICKI i KAZIMIERZ STASZEWSKI o bezpieczeństwie wewnętrznym

Problem numer 1 polskiego społeczeństwa

Sondaże wśród społeczeństwa wskazują, że poprawa bezpieczeństwa wewnętrznego jest najważniejszą sprawą na dziś dla Polaków - stwierdzili zgodnie uczestnicy kolejnej programowej konferencji prasowej AWS - 21 sierpnia, kandydaci radomskiego AWS do Sejmu: Andrzej Belina, Stanisław Iwanicki i Kazimierz Staszewski.

Rozpoczął ją doniesieniami o przestępstwach z bieżącej prasy lokalnej Andrzej Belina. Rzeczywiście, jak na informacje jednego dnia było ich dużo. - Przestępczość wzrosła wielokrotnie, a nasze prawo, nasz wymiar sprawiedliwości za tragiczną rzeczywistością nie nadążają - skonkludował ocenę bezpieczeństwa wewnętrznego A. Belina. - Musimy sobie zdać sprawę, że poprawa pracy policji nie nastąpi bez dofinansowania, chociażby na nowe etaty. 56 komisariatów w województwie /mniej niż gmin/, dzielnicowy na 1,5 - 2 tysięcy mieszkańców nie są w stanie tego bezpieczeństwa zapewnić - przekonywał kandydat na posła. Zaznaczył jednocześnie, że dodatkowe środki nie musiałyby być odebrane innym resortom korzystającym z budżetu państwa, lecz pochodzić z instytucji pozarządowych, czy ze środków przeznaczonych dla agencji.

Ukrócenie procedur i ograniczenie biurokracji w instytucjach wymiaru sprawiedliwości, poprawa pracy służb porządkowych - policji, straży miejskiej, by nie były „schowane” - to rozwiązania, które Kazimierz Staszewski uważa za najistotniejsze dla poprawy bezpieczeństwa. Do nich dołączył uporanie się z przestępstwami w szkołach: „Szkoła - to często początki przestępczej drogi. Szkoła musi być dobrym wychowawcą młodzieży” - przekonywał.

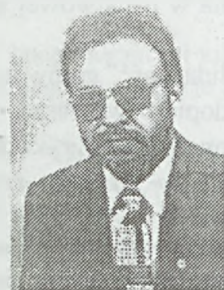
Odpolitycznie wymiaru sprawiedliwości ma pierwszorzędne znaczenie dla poprawy bezpieczeństwa - zdecydowanie stwierdził Stanisław Iwanicki, b. Wiceminister Sprawiedliwości - szczególnie za tą racją przemawiają ostatnie wydarzenia polityczne: m.in. „szybkie” uzupełnianie przez rządzącą koalicję Trybunału Konstytucyjnego. „Jeśli do gmachu Temidy wchodzi polityka, to wychodzi sprawiedliwość.” - taką dewizę głoszą środowiska prawnicze - przypomniał kandydat na posła.

AWS opracował szczegółowy program wymiaru sprawiedliwości - trzeciej władzy. Stanisław Iwanicki, szef Zespołu, przedstawił jego założenia. „Wprowadzenie” do programu publikujemy osobno!

A.R.

ZDZISŁAW MASZKIEWICZ

przewodniczący
ZR NSZZ „S”
Ziemia Radomska

NASZ
KANDYDAT
NA SENATORA

Pytanie retoryczne:

Dlaczego wszyscy związkowcy muszą wziąć udział w wyborach i głosować na AWS?

Trzonem programu AWS jest program „Solidarność”. Mamy zatem szansę, jakiej nie mieliśmy wcześniej, aby proponowane przez nas od wielu lat rozwiązania stały się rzeczywistością. - W tej kwestii nie będę się rozwodził. Związkowcy znają program „S”, a szczegóły programu AWS na bieżąco przedstawiają nasi kandydaci do parlamentu. Zwróć uwagę na inny aspekt, będący podstawą naszej działalności.

Związek zawodowy jest ze swej natury siłą nacisku, która - w różnych formach określonych prawem - jest uprawniona do reprezentowania i obrony interesów określonej grupy społecznej, uprawniona do krytyki władzy różnych szczebli. Jest stabilizatorem demokracji i gwarantem pokoju społecznego.

By pełnić tę rolę, potrzebny jest odpowiedzialny partner do rozmów, który szanuje reguły dialogu społecznego.

Z przykrością muszę stwierdzić, że obecny układ rządzący takim partnerem nie jest.

Takim partnerem nie są ministerstwa. - Znamy wyniki kilkuletnich negocjacji, wielokrotnych protestów struktur branżowych naszego Związku, które bezskutecznie domagały się jasnej polityki państwa wobec poszczególnych gałęzi przemysłu.

Pamiętamy, że wielokrotnie ustalenia Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, szczególnie w przypadku pracowników „budżetówki”, nie były dotrzymany.

W dalszym ciągu, związki zawodowe mają do czynienia ze słabym, bądź niewiarygodnym, a nawet wrogim wobec „S”, pracodawcą. Znamy przykłady uników zarządzających firmami przed podpisywaniem układów zbiorowych pracy. Niezwykle trudno pracodawca nie przestrzega zapisanych ustaleń. Docierają do nas sygnały o wykorzystywaniu pracowników (wynagrodzenie niższe niż proponowane przy przyjęciu do pracy, wydłużony czas pracy), szczególnie tych młodych, bez doświadczenia i z małą znajomością prawa. - Duże znaczenie ma tu uczciwość pracodawcy, ale nie tylko. Takie zachowania są również wynikiem polityki finansowej i podatkowej państwa.

Przykłady te podsumuję słowami Mariana Krzaklewskiego, wypowiedzianymi w radomskim klubie uczelnianym na posiedzeniu Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego: „Solidarność” zrobiła co tylko można, a nawet więcej, przygotowała programy restrukturyzacji - choć to rola pracodawcy, więcej zrobić nie można, dalec jest tylko mur... Jedynym wyjściem, to w grać wybory!

„S”: negocjacje wynagrodzeń „budżetów-ki” możliwe po przedstawieniu przez rząd jasnej koncepcji polityki budżetowej '98

Decyzja Prezydium KK z 19 sierpnia: Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia odrzucić propozycje rządowe z 17.07.1997r., dotyczące wskaźnika przyrostu przeciętnych wynagrodzeń w podmiotach gospodarczych w 1998r. oraz prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej w 1998r.

NSZZ „Solidarność” gotów jest podjąć negocjacje w tych sprawach dopiero wówczas, gdy strona rządowa przedstawi jasną koncepcję polityki budżetowej na 1998r. w postaci oficjalnych dokumentów rządowych.

Opinia: W odpowiedzi na pismo Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 17 sierpnia br., skierowane do Przewodniczącego KK Mariana Krzaklewskiego, przedstawiamy opinię dotyczącą kształtowania się w 1998r. wynagrodzeń pracowników cywilnych sfery budżetowej.

1/ Propozycja rządu przedłożona została NSZZ „Solidarność” do zaopiniowania bez założeń struktury budżetu państwa na 1998r.

Z prowadzonej przez nas analizy sytuacji gospodarczej kraju wynika, że szybko rosnący deficyt w bilansie handlowym, jak również trudności w utrzymaniu płynności budżetu państwa, świadczą o narastaniu czynników kryzysowych w gospodarce polskiej. Wobec powyższego, przedłożoną przez rząd propozycję wzrostu wynagrodzeń pracowników cywilnych sfery budżetowej na rok 1998 i jej uzasadnienie odbieramy jako niewystarczające do podjęcia przez nas poważnych negocjacji w Komisji Trójstronnej.

2/ Propozycja rządowa nie zawiera symulacji finansowych, dotyczących usuwania skutków powodzi. Przypominamy, że przedstawiciele NSZZ „S” w Komisji Trójstronnej wyrazili zgodę na rządową propozycję „podatku powodziowego”, który równomiernie obciążałby wszystkich podatników kosztami usuwania powodzi, pozwalając jednocześnie na zachowanie uzgodnionych wcześniej priorytetów polityki społeczno-gospodarczej.

3/ Z przesłanej propozycji kształtowanie się wynagrodzeń pracowników sfery budżetowej wynika w praktyce stagnacja płac (przy spełnieniu bardzo optymistycznych założeń inflacyjnych) lub co bardziej prawdopodobne, spadek płac realnych dla 70-8% zatrudnionych w tej sferze pracowników, których wynagrodzenia i tak są według nadesłanych danych o ok. 20% niższe od wynagrodzeń pracowników sektora przedsiębiorstw (wg danych GUS to różnicowanie wynosi ok. 15%).

Przypominamy, że zgodnie z ustaleniami Komisji Trójstronnej z dnia 28.08.1996r. podstawowym założeniem polityki kształtowania płac w sferze budżetowej jest dążenie do wyrównania poziomu wynagrodzeń pracowników cywilnych sfery budżetowej z wynagrodzeniami w sektorze przedsiębiorstw. NSZZ

„Solidarność” stoi na stanowisku, że zrównanie wynagrodzeń powinno nastąpić w ciągu 3 lat, to znaczy w 2000 roku. Biorąc pod uwagę propozycję rządową odnośnie „wyrównania poziomu wynagrodzeń” oznacza praktycznie złamanie ustaleń Komisji Trójstronnej z 28 sierpnia 1996r.

Domagamy się autentycznego rozdziału kształtowania środków na płace pracowników sfery budżetowej, którzy wyrównani są według zasad wskaźnikowych od kształtowania wynagrodzeń pracowników cywilnych sfery budżetowej.

Dla realizacji opisanych powyżej celów NSZZ „S” gotów jest podjąć negocjacje w Komisji Trójstronnej dopiero wówczas, gdy rząd przedstawi jasną koncepcję polityki budżetowej na 1998r., która w sposób całościowy uwzględni wszystkie trudne realia gospodarki kraju.

NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych zaprasza

na DOŻYNKI DIECEZJALNE w Radomiu - w niedzielę, 31 sierpnia

9.30 - Zbiórka delegacji z wieńcami dożynkowymi i pocztów sztandarowych

/plac przy kościele Św. Jana - FARA/

10.00 - Powitanie uczestników i wystąpienie przewodniczącego Rady Wojewódzkiej NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych.

- MODLITWA I PROCESJA DZIĘKCZYNNA POPROWADZI

KS. BISKUP EDWARD MATERSKI ORDYNARIUSZ DIECEZJI RADOMSKIEJ

10.45 - Procesja do Katedry Radomskiej - ulicami Radomia: Rwańska, Żeromskiego, Moniuszki, Sienkiewicza

10.50 - Powitanie uczestników procesji przez Ks. Inżyniera Mariana Cukrowskiego

11.00 - Uroczysta **MSZA ŚWIĘTA DZIĘKCZYNNA** celebrowana przez Księdza Biskupa Edwarda Materskiego

- złożenie DARU CHLEBA z tegorocznych zbiorów przez starostów dożynek

- procesja z darami OŁTARZA

12.30 - Po Mszy Św. - spotkanie delegacji i pocztów sztandarowych w kaplicy przy kościele Św. Jana.

Żegnamy ś.p. IRENĘ WÓJCICKĄ

Pani Irena przez wiele lat poświęcała swoje zdrowie, swój czas na działalność w NSZZ „Solidarność”

Rolników Indywidualnych.

Pokój Jej duszy

NSZZ „S” Rolników Indywidualnych
NSZZ „S” Ziemia Radomska

* NASI KANDYDACI DO SEJMU * NASI KANDYDACI DO SEJMU *

Andrzej Belina

lat 39, mieszkaniec Radomia, żonaty. Ma wykształcenie wyższe techniczne. Jest prezesem Przedsiębiorstwa Transportowego Elektrociepłowni Radom „ECR-TRANS”.

W „Solidarności” jest od października 1980r. Współzałożyciel NSZZ „S” w Instytucie Eksploatacji Pojazdów Wyższej Szkole Inżynierskiej w Radomiu. Od marca 1989r. aktywnie uczestniczył w reaktywowaniu działalności Związku; w tymże roku był członkiem Prezydium i wiceprzewodniczącym Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska.

Współorganizował Komitet Obywatelski Ziemia Radomska, stając się później jego członkiem.

Był członkiem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Romuald Szeremietiew

ur. w 1945r.; Olinonty k. Białegostoku

Rodzice: Irena z d. Lubowicka i Mikołaj Szeremietiew, oficer WP. Ojciec, poszukiwany przez NKWD został aresztowany w 1945r. i zaginął w ZSRR.

Wykształcenie:

*Zasadnicza Szkoła Zawodowa w Legnicy,
*w okresie służby wojskowej - Podoficerska Szkoła Wojsk Łączności w Strzegomiu (1965/67),

Liceum Ogólnokształcące dla pracujących w Legnicy, Wydział Prawa na Uniwersytecie Wrocławskim (1969-72) - tytuł magistra praw, Stypendium Instytutu Najnowszej Historii Polski Józefa Piłsudskiego w Nowym Yorku (1986), Wydział Strategiczno-Obronny Akademii Obrony Narodowej w Rembertowie (1995) - tytuł doktora nauk wojskowych z tematu: „Kierowanie obronnością RP”, Egzamin oficerski (1995), awans na ppor. rezerwy WP,

Działalność niepodległościowa:

uczestnik grupy samokształceniowej przy duszpasterstwie akademickim oo. Franciszkanów w Legnicy (1964-69), Kolporter biuletynu w konspiracyjnej organizacji „RUCH” (1969-70),

Członek Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela (1976-79), Założyciel i członek kierownictwa Konfederacji Polski Niepodległej (1979-84),

Więzień polityczny skazany na 5 lat pozbawienia wolności (1981-84),

Prezes konspiracyjnej Polskiej Partii Niepodległościowej (1984-90),

wiceminister i kierownik MON (1992), Założyciel i członek kierownictwa a następnie przewodniczący R-OP (1992-97),

Wiczeszef sztabu wyborczego Lecha Wałęsy (1995), Założyciel i członek kierownictwa AWS (1996).

Publikacje: 6 książek oraz ponad 500 artykułów publikowanych w prasie krajowej i zagranicznej.
Rodzina: Żonaty od 1995r., bezdzietny.

Kazimierz Staszewski NSZZ „Solidarność”

Ma 42 lata i mieszka w Radomiu. Żonaty, pięcioro dzieci.

Jest absolwentem Technikum Mechaniczno-Odlewniczego przy Fabryce Łączników w Radomiu. „Łączniki” były jego pierwszym miejscem pracy, kolejnym - Zakłady Przemysłu Tytoniowego. Od kilkunastu lat pracuje w radomskim Zakładzie Transportu Energetyki na stanowisku starszego inspektora ds. bezpieczeństwa pożarowego.

W ostatnich latach ukończył kilka specjalistycznych kursów, podnoszących jego kwalifikacje zawodowe i związkowe.

Uczestniczył w wydarzeniach Czerwca '76, „przechodził” radomskie „ścieżki zdrowia”.

Od roku 1980 jest członkiem NSZZ „Solidarność”. Czynnie uczestniczył w pracach Związku, także w czasie stanu wojennego. Pod koniec lat 80-tych działał w samorządzie pracowniczym i współorganizował zakładowe struktury reaktywowanej „S”.

W latach 90-tych włączył się w prace nad zmianami organizacyjnymi w swym przedsiębiorstwie, które pozwoliły ZTE stać się jednym z najlepiej prosperujących firm w województwie.

Jest delegatem na regionalne zjazdy i członkiem Zarządu Regionu „Solidarności” Ziemi Radomskiej. Pełni funkcję skarbnika. Jest członkiem Komisji Krajowej „S”; gdzie działa w zespole funduszu strajkowego.

Stanisław Iwanicki

Absolwent Wydziału Prawa Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Aktualnie prowadzi Kancelarię Notarialną w Radomiu. W latach 1976-1984 prokurator w prokuraturach województwa radomskiego. W latach 1984-1990 radca prawny. W okresie 1990-1991 Prokurator Wojewódzki w Radomiu i Warszawie, a od 1 lipca zastępca Prokuratora Generalnego. Od sierpnia 1995 roku Szefer Kancelarii Prezydenta Lecha Wałęsy i Minister Stanu.

W latach 1980-1981 Przewodniczący związku zawodowego Pracowników Prokuratury. Członek Klubu Inteligencji Katolickiej w Radomiu, a w latach 1991-1992 wiceprezes tego klubu. W roku 1991 przewodniczący Diecezjalnego Forum Iusticia et PAX.

W latach 1990-1994 radny Rady Miejskiej w Radomiu, Przewodniczący Komisji Bezpieczeństwa i Prawa, członek Prezydium Sejmiku Samorządowego. Działacz Komitetu Obywatelskiego.

Przewodniczący Rady Nadzorczej Instytutu Lecha Wałęsy, wiceprzewodniczący Rady Regionalnej AWS w Radomiu, członek Zespołu Koordynacyjnego AWS, członek Zespołu Elekcyjnego AWS.

Lat 46, wdowiec, ojciec dwojga dzieci - studentów Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

* Informacje * Informacje * Informacje * Informacje * Informacje *

*W niedzielę, 17 sierpnia, kandydaci do parlamentu radomskiej AWS odbyli pierwsze oficjalne spotkania z wyborcami - w Jedlińsku i Mogielnicy, które odbyły się przy wypełnionych salach. - Te żywe rozmowy dotyczyły najważniejszych problemów radomskiej wsi. Odpowiedzi na trudne pytania były najlepszym sprawdzianem umiejętności naszych kandydatów. - Najistotniejsze pytania i odpowiedzi z wszystkich spotkań kandydatów zostaną ujęte w jedną całość i opublikowane na naszych łamach.

Gospodarzem spotkania w Jedlińsku była p. Maria Bartuła, w Mogielnicy - dyrektor szkoły p. Szczepański.

*Oświadczenie AWS w/s zasad i sposobu tworzenia służby cywilnej w woj. radomskim

Przyjęta w 1996r. Ustawa o „Służbie cywilnej” skutecznie zablokowała wiele rozwiązań, które gwarantowałyby dostęp do służby dla ludzi młodych, kompetentnych, nie związanych z aparatem politycznym z PRL-u.

Po raz kolejny, pod szyldem praworządności i demokracji dokonano zamachu na instytucję, która miała być gwarantem uczciwego, profesjonalnego wykonywania Służby na rzecz społeczeństwa naszego kraju.

W styczniu 1997 roku wymieniono w całym kraju ludzi mianowanych do administracji w latach 1990-93. Stanowiska dyrektorów generalnych powierzono ludziom bez przygotowania zawodowego i etycznego.

AWS - Informacje AWS - Informacje*

STANISŁAW IWANICKI - kandydat AWS do SEJMU RP

Czas na reformę trzeciej władzy

/wprowadzenie do programu AWS dotyczącego reformy sądownictwa, prokuratury, policji - poprawy bezpieczeństwa wewnętrznego/

Pokojowa rewolucja w Polsce zapoczątkowała trwałe zmiany w systemie gospodarczo-politycznym i niezależnie od stopnia kontrowersyjności tych zmian oraz społecznego poparcia - być może właśnie one pozwoliły nam uniknąć dzisiaj scenariusza białoruskiego.

Jest jednak w naszym kraju taki obszar powinności państwa względem obywatela, gdzie od 1989 roku ciągle narastają ogromne zaniedbania obciążające wszystkie ekipy rządzące.

Tym obszarem jest bezpieczeństwo codziennego bytowania i właściwie realizowane poczucie sprawiedliwości związane z dostępem do wymiaru sprawiedliwości.

Można dziś odnieść nieco absurdalne wrażenie, iż władza ustawodawcza pospołu z władzą wykonawczą utrzymuje sądownictwo (wraz z działającą bezpośrednio na jego rzecz prokuraturą) w stanie zapaści, bezwzględ-

Po zmianach w Urzędzie Wojewódzkim w Radomiu przyjęto do pracy ludzi, których obecność spowodowała zmniejszenie w '97 roku planowanego wzrostu płac w administracji państwowej.

Przy tworzeniu Służby Cywilnej koalicja rządząca postawiła prymat lojalności dla PRL-u ponad obowiązującą przez Polską Rację Stanu.

Akcja Wyborcza Solidarność zdecydowanie sprzeciwia się tym działaniom, dążącym - naszym zdaniem - do zmonopolizowania urzędów państwowych przez ludzi mających służyć interesom „niektórych”, nie zaś Polsce i obywatelom całego kraju.

Radom, 19 sierpnia '97

*W poniedziałek Państwowa Komisja Wyborcza przeprowadziła publiczne losowanie numerów dla list wyborczych, które zarejestrowały kandydatów w więcej niż jednym okręgu.

LISTA WYBORCZA AWS otrzymała nr 5.

*Kandydaci AWS zapraszają mieszkańców województwa radomskiego na spotkania przedwyborcze

25 sierpnia - Przysucha	2 września - Kozienice
27 - Grójec	4 - Pionki
29 - Szydłowiec	5 - Warka
31 - Radom	7 - Zwolen
	9 - Białobrzegi
	11 - Iłża
	12 - Lipsko

AWS - Informacje AWS - Informacje*

Program AWS dla Wojska Polskiego

System obronny - odstraszający wroga, żołnierz - bliżej domu

/z materiałów Zespołu Programowego AWS ds. Bezpieczeństwa Narodowego, któremu przewodniczy ROMUALD SZEREMIEJEWICZ - kandydat AWS do Sejmu RP/

OBRONA POWSZECHNA - Wzorem demokratycznych państw - w tym także członków NATO, Polska musi przystąpić do organizacji Obrony Powszechnej; systemem łączącego specyficzny podsystem organizacji wojsk (określonej jako obrona terytorialna, regionalna, czy krajowa) z bardzo szeroką sferą przygotowań pozamilitarnych; przygotowań mających ogromne znaczenie dla funkcjonowania tych wojsk. System ten sprawdzony w wielu krajach jest - co podkreślają specjaliści z Akademii Obrony Narodowej - najbardziej efektywną formą przygotowań średniej wielkości państwa do obrony. Owa efektywność, to pierwszym rzędzie względnie niski w porównaniu np. do armii typu zawodowego koszt wyposażenia,

nie eliminując z gry konkurenta w ramach trójpodziału władzy, doprowadzając w istocie do pełnego paraliżu i osłabienia tak przecież niezwykle istotnego w demokratycznym państwie - jego filaru.

Jeśli bowiem - skądinąd słusznie - podkreśla się, że może być jedynym remedium na pogarszające się bezpieczeństwo wewnętrzne postulat zaostrenia prawa karnego, to teza, iż znacznie skuteczniejsze jest zwiększenie wykrywalności sprawców przestępstw i stosowanie wobec nich represji umiarkowanej, ale nieuchronnej i co najmniej szybką - pozostaje wyłącznie w sferze niepoważnych rozważań teoretycznych.

Ostrość tego sformułowania uzasadniona jest taką mocną konstatacją, iż postępowania karne o najbardziej niebezpiecznych społecznie przestępstwach kryminalnych i gospodarczych, zwłaszcza o charakterze aferowym trwają zbyt długo na etapie postępowania przygotowawczego, a po skierowaniu aktu oskarżenia do sądu czekają na rozpoznanie nawet dwa, trzy lata i dłużej.

Niwczy to jakiegokolwiek możliwe pozytywne efekty stosowanej represji wobec przestępstw, niezależnie od tego jakby ta represja nie była wobec nich surowa.

Nie ulega wątpliwości, iż jesteśmy bardzo dalecy i odleglejsi od zrealizowania zapisu zawartego w art.6 I Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, zgodnie z którym: Każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie...

Pozostaje w sferze pobożnych i nie realizowanych życzeń teza zawarta w orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z 9.XII.1991r., który wyjaśniając treść art.1 Konstytucji stwierdził, iż „jednym z fundamentalnych założeń demokratycznego państwa prawnego jest zasada dostępu obywateli do sądu”

Równie groźne są skutki zapaści sądownictwa dla kondycji gospodarczej państwa, uniemożliwiając praktyczną płynność obrotu gospodarczego i bardzo poważnie osłabiając jego bezpieczeństwo. Jest to efekt takiego od lat konstruowania budżetu państwa, który ten katastrofalny stan przetrwała.

Nigdzie oszczędności nie są tak kosztowne, a konieczne radykalne dofinansowanie tego segmentu państwa przyrosty nieproporcjonalnie duże, w stosunku do nakładów, korzyści.

Trzeba bezwzględnie stworzyć w trybie pilnym należyte techniczne i organizacyjne podstawy funkcjonowania sądownictwa.

Nie doczekało się także niestety sądownictwo poważnych reform ustrojowych.

Pora już, po siedmiu latach od odzyskania suwerenności, przestać zachwycać się niezawisłością sądów, bo jest to wartość fundamentalna, ale też nikt jej nie kwestionuje i wręcz nie wypada już temu poświęcać cza-

szkolenia oddziałów terytorialnych. (...) System obejmujący cały kraj, którego zbrojne ramię - Obrona terytorialna, po mobilizacji liczyć będzie 1,5 mln żołnierzy: taka - zdaniem specjalistów AON - jest optymalna wielkość tej formacji w stosunku do powierzchni kraju, liczby mieszkańców, długości granic, ukształtowania terenu, poziomu dochodu narodowego, wreszcie ocze kiwań naszych przyszłych sojuszników.

Trzy problemy do rozwiązania:

Stworzyć społeczne zaplecze systemu - Obrona pozostaje celem abstrakcyjnym nie pozostającym w żadnym związku z bezpieczeństwem obywatela - jego rodziny, domu, bliskich, warsztatu pracy. Pokutuje przekonanie, że obrona narodowa jest wyłączną sprawą państwa i jego armii. Te zaś, brak społecznego zainteresowania pozbawia motywacji do silniejszego angażowania się w sprawy obronności.

Zmienić system administrowania pozamilitarną sferą przygotowań obronnych. - Ułożenie dobrej współpracy ze społecznościami lokalnymi jest zasadniczym warunkiem stworzenia systemu obrony powszechnej.

Stworzyć programy szkolenia kadry dowódczej wojsk OT. - We wszystkich krajach cała kadra podoficerska i gros niższej kadry oficerskiej tworzą rezerwiści (jest to jedno z istotnych źródeł względnie niskich kosztów utrzymania owych wojsk.).

Z a d a n i a

Zmiana generalnej koncepcji obowiązków obronnych obywateli oraz zasad ich egzekwowania. - W systemie obrony powszechnej państwo musi stworzyć skuteczny i sprawiedliwy system egzekwowania obowiązków obronnych od ogółu męskiej części społeczeństwa. Na tle różnych doświadczeń, proponujemy wprowadzenie żelaznej zasady **słuź albo płac**. - Oczywiście podatek wojskowy powinien być zatrzymany na poziomie lokalnym, a więc tam, gdzie odczuwany jest konkretny ubytek kadrowy. Wraz z tym, przewidujemy wprowadzenie systemu preferencji dla osób szkolących się ponadobowiązkowo (np. chorążowie i oficerowie rezerwy); poza gratyfikacjami finansowymi przewidujemy wprowadzenie dla tej kategorii pewnych przywilejów zawodowych i socjalnych.

Wprowadzenie nowego systemu szkolenia poborowych. - Docelowo zasadniczym elementem nowego systemu szkolenia będzie powszechna 3-miesięczna służba zasadnicza odbywana w strukturze OT na obszarze zamieszkania, bez skoszarowania (noclegi w domu). Obok niej przewidujemy wprowadzenie (...) alternatywnego szkolenia kaddeckiego, odbywanego dobrowolnie w ciągu 4 lat nauki w szkołach średnich. Spośród młodzieży kończącej szkolenie kaddeckie chcemy rekrutować żołnierzy nadterminowych, kontraktowych i zawodowych dla

su, jako powszechnie w krajach demokratycznych obowiązującemu standardowi.

Choć z drugiej strony trzeba mieć świadomość, iż materialna zawartość pojęcia niezawisłości realizują nie tylko choćby najdoskonalsze zapisy prawa, ale budowaniu jej służy tak jak w wielu krajach zachodnich wielopokoleniowa tradycja, umożliwiająca rzeczywiste oderwanie się od wpływu jaki władza polityczna próbuje wywierać na interpretację prawa. Niestosowne były na przykład podejmowane próby dokonywania wykładni prawa przez polityka - Ministra Sprawiedliwości, co nie służyło budowaniu kultury prawnej, stwarzając mylne wrażenie, iż owa wykładnia może mieć realny wpływ na rozstrzygnięcia sądów.

Demokratyczne państwo prawa to państwo oparte na prawie, prawie dobrym, przestrzegającym przez wszystkie organy państwowe i samorządowe, organizacje polityczne, zawodowe i społeczne oraz obywateli. Ma ono realizować funkcję stabilizującą, jak też - na obecnym etapie rozwoju naszego kraju - funkcję promującą przemiany w państwie; ma też jak najlepiej odpowiadać rozwiązaniom Wspólnoty Europejskiej.

Aktualny stan naszego prawa, sposób jego tworzenia i stosowania pozostawia wiele do życzenia; zagadnienia te - w okresie głębokich przemian ustrojowych i społeczno-gospodarczych zyskują rangę państwową. By prawo było dobre, spójne i przestrzegane, nieodzowne staje się stworzenie instytucjonalnych gwarancji, zabezpieczających system prawa w sposób pozwalający realizować te wartości oraz takie ustrojowe i organizacyjne zbudowanie systemu organów ochrony prawnej, który pozwalałby na ściśle przestrzeganie prawa i jego bezwzględne egzekwowanie.

Podstawą zrealizowania tego celu jest tworzenie prawa oraz organów ochrony prawnej przez władzę legitymizowaną przez społeczeństwo, wyrażające swoją wolę w wolnych wyborach. Władza ta nie może traktować prawa jako instrumentu politycznego monopolu, służącego do osiągania doraźnych celów; prowadzi to w konsekwencji do degeneracji prawa. Zapobiec temu może stworzenie takiego procesu ustawodawczego, który by w jak największym stopniu ograniczał, czy wręcz uniemożliwiał tworzenie prawa uwzględniającego krótkotrwałe cele określonych kół politycznych.

**5 WRZEŚNIA godz. 11.00 - sala konferencyjna spółki „ACANTA” /dawny „Polmetal”/ - Radom, ul. 1905 Roku - spotkanie z PRZEDSTAWICIELAMI KOMISJI ZAKŁADOWYCH „S”.
Koniecznie bądź. Ważne tematy dla Ciebie, Związku i Polski.**

zawodowych jednostek wojsk operacyjnych.

Nowy system szkolenia rezerw dowódczych - Równoległe do zmian w systemie szkolenia poborowych chcemy wprowadzić nową metodę szkolenia rezerw dowódczych - podoficerów, chorążych i oficerów rezerwy, celem wypełnienia potrzeb kadrowych tworzonej OT. Obowiązkowym szkoleniem podoficerskim, trwającym 6 miesięcy chcemy objąć wszystkich absolwentów szkół wyższych; dla ochotników chcemy stworzyć możliwość szkolenia chorążackiego i oficerskiego.

Nowy system administrowania sprawami obronnymi. - Przesunięcia kompetencji i środków finansowych w kierunku samorządów powinno uprościć system administrowania sprawami obronności w skali lokalnej. Dotyczy to zarówno ewidencji i poboru, finansowania przedsięwzięć o znaczeniu obronnym oraz struktur OT, jak i dokonywanie uzgodnień inwestycyjnych (drogi, mosty, obiekty inżynierijne). Poza sferą kontroli i dyspozycji cywilnej pozostawałyby jedynie sprawy szkolenia i planowania obronnego, które znajdowałyby się w gestii Sztabu Generalnego i podległych mu struktur.

Nowy system edukacji obronnej młodzieży. - W szkołach średnich młodzież miałaby możliwość wyboru albo PO, albo przysposobienie wojskowe - przedmiot kulturalny, stanowiący integralną część szkolenia wojskowego młodzieży w systemie kadeckim. (...) Chcemy, aby praca wychowawcza i formacyjna znajdowała się w gestii proobronnych stowarzyszeń młodzieżowych, takich jak „Strzelec”, mających zdecydowanie lepszy wpływ na kształtowanie się postaw i charakterów młodzieży niż szkoły.

Ks. Sylwester Szefliński

Kustosz Sanktuarium Ziemi Radomskiej
Matki Bożej Pocieszenia w Starej Błotnicy

ZAPRASZA

Drodzy Czyciele Matki Bożej Pocieszenia Pani Królowej Ziemi Radomskiej

Zbliżają się Uroczystości XX-ej rocznicy Koronacji Cudownego Obrazu, który wspólnie z pasterzami naszej Diecezji i Episkopatem Polski, będziemy przeżywać w dniu 7 września 1997r. o godz. 15.00.

Jako duszpasterze, kierujemy zaproszenie do wspólnego udziału w modlitwie dziękczynienia za lata obecności i opieki Maryi nad naszym życiem.

ABY WIEDZIEĆ WIĘCEJ:

„Wpływ modelu negocjacji zbiorowych na stosunki pracy w Polsce” - to temat referatu Pawła Śliwskiego z Działu Polityki Ekonomicznej KK, który rozpoczął seminarium pracowników Biur Konsultacyjno-Negocjacyjnych „S”, dotyczące udziału tychże pracowników przy tworzeniu i negocjowaniu układów zbiorowych pracy. Seminarium odbyło się w Wiśle, w połowie czerwca br.

Przedstawiamy pierwszą część referatu p.Śliwskiego, która - przede wszystkim pokazuje - wpływ stosowanego (w imyach państwach) modelu rokowań zbiorowych na rynek pracy i pokój społeczny, i w dalszej konsekwencji wpływ na rozwój gospodarczy.

Zachęcamy do lektury całego bloku informacyjnego z seminarium, publikowanego w numerze czerwcowym Biuletynu Informacyjnego Komisji Krajowej.

Wpływ modelu negocjacji zbiorowych na stosunki pracy w Polsce

Wraz z załamaniem się na początku lat 90. systemu gospodarki centralnie planowanej i wejściem krajów Europy Środkowo-Wschodniej w fazę transformacji wzrosło zainteresowanie rolą czynników instytucjonalnych, ponieważ jednym z najważniejszych elementów transformacji systemowej jest eliminowanie lub przekształcanie istniejących instytucji oraz tworzenie nowych, odpowiadających potrzebom spraw gospodarki rynkowej. Skala, struktura i uporczywość bezrobocia w Polsce powoduje, że ważne miejsce w poszukiwaniach instytucjonalnej struktury gospodarki zajmują rozwiązania dotyczące rynku pracy.

Zaobserwowany w połowie lat 70. rozwój badań nad instytucjonalnymi aspektami rynku pracy potwierdził, że mają istotny wpływ na przebieg procesów makroekonomicznych. Odpowiedzi wymagała kwestia, czy instytucje rynku pracy różniły się w wystarczającym stopniu, aby stanowić wyjaśnienie odmiennego zachowania się gospodarek poszczególnych krajów. Wyjaśnienia domagały się problemy wpływu decentralizacji rokowań płacowych na zmiany w wydajności pracy lub presji inflacyjnej, jak również specyficzne problemy dla danego kraju. Efektem wyraźnego wzrostu zainteresowania ekonomii związkami łączącymi elastyczność z charakterem kontraktów zawieranych między pracodawcami i pracownikami było powstanie wielu koncepcji obejmujących różnych modeli rokowań płacowych i ich wpływ na rynek pracy, a poprzez to na gospodarkę i jej konkurencyjność.

Ocena wpływu modeli rokowań zbiorowych na rynek pracy stawia problem oceny ich efektywności oraz doboru modeli rokowań. Precyzyjny pomiar wpływu modelu rokowań na zmienne makroekonomiczne przyjęte za kryteria oceny jest nader trudny i praktycznie mało realny ze względu na zależność od wielu czynników, ale należy stwierdzić, iż dobór modelu rokowań nie jest obojętny dla rozwoju i konkurencyjności gospodarki i powinien być poprzedzony rzetelną analizą jego możliwych skutków społeczno-gospodarczych, stworzy podstawy do pogłębionych badań nad ścisłością jego związku z sytuacją na rynku pracy oraz rozwojem go-

spodarki.

Przedmiotem rokowań zbiorowych są kluczowe i wzajemnie sprzężone problemy rynku pracy: płace, bezpieczeństwo zatrudnienia, warunki pracy, prawa pracownicze itp. W skali makroekonomicznej rozwiązywanie ich nie pozostaje bez wpływu na Produkt Krajowy Brutto na jednego zatrudnionego, społeczną wydajność pracy oraz inflację. Związek płac, a ściślej kosztów pracy, inflacji i bezrobocia nie jest współcześnie przedmiotem swobodnej gry rynkowej, lecz jego kształt rodzi się w procesie rokowań. Dlatego też sposób negocjacji nie jest obojętny dla gospodarki, a podstawą oceny jego wpływu na gospodarkę jest stopa inflacji, bezrobocia, wydajności oraz kosztów pracy. Za podstawę oceny przyjmuje się nie tyle same płace, ile koszty pracy i dochody z pracy, ponieważ zarówno inflacja, jak i bezrobocie zależy od ogółu tych dochodów, a nie tylko płac, stanowiących ich część.

Z pewnym uproszczeniem można przyjąć za podstawę efektywności modeli rokowań zbiorowych trzy kryteria:

- elastyczność rynku pracy mierzona elastycznością dochodów z pracy i kosztów pracy względem inflacji (dynamika dochodów realnych), bezrobocia i wydajności oraz elastycznością aktywności samej polityki zatrudnienia i rynku pracy (form zatrudnienia i czasu pracy),
- stabilność rozwoju gospodarczego mierzona tempem wzrostu PKB,
- pokój społeczny jako warunek rozwoju społeczno-gospodarczego.

Modele zdecentralizowane i scentralizowane (korporacyjne)

Ze względu na szczebel negocjacji i stopień ich koordynacji, rolę państwa w negocjacjach, znaczenie rad pracowniczych i stopień uzwiązkowienia wyróżnia się zasadniczo dwa modele rokowań zbiorowych: decentralizowany i scentralizowany

W modelu zdecentralizowanym negocjacje odbywają się głównie na szczeblu zakładowym. Państwo w nim nie uczestniczy, lecz wspomaga ich rozwój poprzez kształtowanie procedur. Wobec silnej pozycji związków zawodowych w zakładach pracy nie występują rady pracownicze. Stopień uzwiązkowienia jest relatywnie niski. Model ten stosowany jest w Stanach Zjednoczonych Ameryki, Kanadzie oraz Japonii.

Główną cechą modelu zdecentralizowanego jest jego elastyczność i możliwość dostosowania rozwiązań w zakresie płac i innych warunków pracy do konkretnej sytuacji zakładu. Mniejsza zaś jest jego zdolność do roz-

wiązywania problemów zewnętrznych, takich jak przeciwdziałanie bezrobociu.

Model scentralizowany, nazywany też korporacyjnym cechuje:

- dominacja negocjacji ponadzakładowych, tj. gałęziowych oraz ogólnokrajowych;
- względnie wysoki stopień uzwiązkowienia,
- słabość lub nieobecność związków zawodowych w zakładach pracy, powszechność rad pracowniczych oraz duża siła ponadzakładowych struktur związkowych;
- podporządkowanie negocjacji dwustronnych głównym, ogólnokrajowym celom społeczno-ekonomicznym, (strategii) na ogół ustalonym w toku negocjacji trójstronnych.

Model scentralizowany występuje w relatywnie małych krajach; jest on powszechny w Europie Zachodniej. Powinien posiadać zdolność rozwiązywania wewnętrznych problemów względem zakładu. Wykazuje natomiast mniejszą elastyczność, nie uwzględniając różnicowania kondycji zakładu pracy, np. przy ustalaniu norm wzrostu wynagrodzeń. Stawia ona preferencje dla słabszych firm, osła-

biając konkurencyjność gospodarki.

Porównanie modelu scentralizowanego i zdecentralizowanego ze względu na takie kryteria efektywności jak, stopa bezrobocia, produkt krajowy brutto (PKB) - wskazuje, iż kraje o modelu zdecentralizowanym posiadają większą zdolność do tworzenia miejsc pracy niż kraje stosujące model scentralizowany (kraje Europy zachodniej). Mimo, że wzrost produktu krajowego brutto (PKB) w krajach Unii Europejskiej w latach 1970-1992 był wyższy niż w Stanach Zjednoczonych Ameryki, to został uzyskany przy ponad 5-krotnie mniejszym wzroście zatrudnienia. Obserwacja długookresowych trendów zmian PKB, cen artykułów i usług konsumpcyjnych, zatrudnienia, dochodów z pracy i kosztów pracy wykazała:

- większą elastyczność kosztów pracy i dochodów z pracy krajów stosujących model zdecentralizowany (w latach 1970-1984 koszty te rosły szybciej w Europie Zachodniej (3% rocznie) niż w Stanach Zjednoczonych (0,5% przy wzroście wydajności pracy),
- wyższą zdolność krajów o modelu zdecentralizowanym do tworzenia miejsc pracy,
- mniejsza zdolność modelu scentralizo-

wanego do hamowania inflacji,

- tempo wzrostu PKB w krajach o modelu zdecentralizowanym (wyjątkiem jest Japonia),
- głębsze zróżnicowanie płac w modelu zdecentralizowanym niż scentralizowanym.

Negocjacje prowadzone w obrębie modelu korporacyjnego (scentralizowanego) różni przede wszystkim gotowość stron do współpracy i wola osiągnięcia obopólnie korzystnego consensusu. Ze względu na to kryterium można odróżnić trzy odmiany modelu korporacyjnego:

- **model polaryzacyjny** stosowany w krajach basenu M.Śródziemnego (Francji, Włoszech, Hiszpanii, Portugalii, Grecji) i z tego względu nazywanym południowym. Ma on charakter rozstrzeniowy; negocjacje opierają się raczej na konflikcie niż współpracy. Negocjacje odbywają się głównie na szczeblu lokalnym i regionalnym. Dużą rolę w promowaniu rokowań biorących pełni rząd wprowadzając je czasem obligatoryjnie.

- **model integracyjny** (północny) stosowany w Austrii, Szwajcarii, krajach skandynawskich, Niemczech, krajach Beneluksu. Model integracyjny cechuje wola współpracy oraz dążenie stron do znalezienia obustronnie korzystnego kompromisu. W przeważającym stopniu negocjacje odbywają się na szczeblu gałęzi. Rola rządu jest zasadniczo odmienna niż w modelu polaryzacyjnym. Rząd honoruje rezultaty rokowań i ma prawo rozszerzania ich obowiązowania.

- **model środkowy** - brytyjski, który do pewnego stopnia jest czymś pośrednim między modelem integracyjnym i polaryzacyjnym.

Szanowni Rodzice !

Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym **Koło w Radomiu** informuje, że od października 1996 r. w siedzibie Stowarzyszenia przy ul. Grenadierów 18 (Os. Ustronie) funkcjonuje **DZIENNY OŚRODEK REHABILITACYJNO-WYCHOWAWCZY** dla osób z głębszym upośledzeniem umysłowym i sprzężonymi kalectwami, w wieku 5-15 lat.

OŚRODEK JEST CZYNNY W GODZ. 7.30-15.30

i prowadzi rehabilitację w zakresie:

- a) usprawnienia ruchowego,
- b) stymulacji ogólnorozwojowej: uwrażliwiania percepcji wzrokowej, słuchowej, dotykowej, usprawnienia motoryki małej i komunikacji, kontaktu z drugą osobą,
- c) uwrażliwiania rytmiczno-muzycznego,
- d) usprawniania samoobsługi.

Zajęcia prowadzone są w małych grupach. W Ośrodku dzieci korzystają odpłatnie z żywienia i transportu.

Nasi podopieczni są otoczeni profesjonalną i troskliwą opieką.

Szczegółowych informacji udzielamy telefonicznie nr 366 26 11

w godz. 10-15.

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska
PKO BP I O/Radom 10204317- 4079 - 270 - 1 - 111

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA

26 - 600 Radom

ul. Traugutta 52

tel. 36 25161, fax 36 238 04

Redakcja: ANNA RAJCHERT

tel. 363 - 43 - 49

Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO

egzemplarz bezpłatny